

Sygn. akt V KK 293/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 grudnia 2016 r.,  
sprawy B. Ś.,  
skazanego wyrokiem łącznym  
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,  
od wyroku Sądu Okręgowego w P.  
z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV Ka (...)  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.  
z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. akt II K (...),

### **p o s t a n o w i ł:**

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w P. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. rozwiązał węzły kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokami:

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 03 listopada 2011 r., sygn. akt IV K (...);
  - Sądu Rejonowego w B. z dnia 05 października 2012 r., sygn. akt III K (...);
  - Sądu Rejonowego w B. z dnia 23 grudnia 2014 r., sygn. akt III K (...)
- i orzekł karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności.

W pozostałym zakresie umorzył postępowanie, zwalniając skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku apelacje wnieśli skazany i jego obrońca.

Obrońca skazanego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej, wynikającą z zastosowania zasady kumulacji.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji poprzez orzeczenie kary łącznej 12 lat pozbawienia wolności.

Skazany B. Ś. zaskarżył powyższy wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę lub uchylenie celem ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w P. utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Kasację od powyższego wyroku złożył obrońca zarzucając: „błędne zaakceptowanie w ramach kontroli instancyjnej przez Sąd II instancji i utrzymanie w mocy wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 30 listopada 2015 roku sygn. akt II K (...), w sytuacji gdy w sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów materialnego prawa karnego poprzez nie zastosowanie przy wydawaniu wyroku łącznego art. 91 § 1 i § 2 k.k. i art. 85 k.k., ponieważ zdaniem skazanego do przestępstw poprzednio orzeczonych prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 03 listopada 2011 roku sygn. akt IV K (...):

- a) z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 18 marca 2003 roku,
- b) z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 marca 2003 roku,
- c) z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 kwietnia 2002 roku,
- d) z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 lutego 2003 roku,
- e) z art. 270 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 21 grudnia 2001 roku do 28 marca 2003 roku,
- f) z art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 kwietnia 2002 roku

mają zastosowanie w/w przepisy Rozdziału IX Zbieg przestępstw oraz łącznie kar i środków karnych w zakresie przepisów o ciągu przestępstw i łączeniu kar w przypadku zaistnienia ciągów przestępstw, co niewątpliwie miało wpływ na treść zapadłego orzeczenia”.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie – jako oczywiście bezzasadnej.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało jej oddaleniem w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Jak już wspomniano w apelacji od wyroku Sądu I instancji obrońca podniósł zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej poprzez zastosowanie zasady kumulacji; natomiast skazany zaskarżył wyrok łączny w całości. Sąd II instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku odniósł się do wszystkich zarzutów apelacyjnych i po dokonaniu ich rzeczowej analizy w pełni podzielił argumenty Sądu *meriti*, utrzymując w mocy zaskarżony wyrok łączny. Podstawą orzekania w niniejszej sprawie były przepisy dotyczące kary łącznej w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01.07.2015 r., bowiem wszystkie wyroki jednostkowe objęte wyrokiem łącznym wydane były przed tym terminem.

Według przepisu art. 85 k.k. (w brzmieniu sprzed nowelizacji) wydanie wyroku łącznego było możliwe wówczas, gdy sprawca został skazany prawomocnie wyrokami różnych sądów, przy czym zachodziły warunki do orzeczenia kary łącznej (art. 569 k.p.k.). Przepis ten zawierał unormowanie, iż sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw (zbieg realny) i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W kasacji obrońca stawia zarzut obrazy przepisów prawa materialnego poprzez nie zastosowanie art. 91 § 1 i 2 k.k. i art. 85 k.k. w wyroku jednostkowym wydanym przez Sąd Rejonowy w B. z dnia 03.11.2011 r., sygn. akt IV K (...) (*którym orzeczono na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, następnie w ramach apelacji Sąd Okręgowy w B., zmieniając wyrok orzekł karę 5 lat pozbawienia wolności*), który wszedł w skład zaskarżonego wyroku łącznego argumentując, że okoliczność ta ma istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku łącznego.

W tym miejscu przypomnieć należy, że podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym są kary wymierzone za poszczególne przestępstwa w odrębnych

prawomocnych wyrokach. Korekta prawomocnego wyroku jednostkowego Sądu Rejonowego w B. z dnia 03 listopada 2011 roku sygn. akt IV K (...) - której obecnie żąda skarżący – w ramach procedowania dotyczącego wydania wyroku łącznego jest niedopuszczalna. Kwestia ta już niejednokrotnie była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 8 października 2003 r., sygn. akt II KK 173/03, stwierdził, iż:

*„Sąd orzekający w sprawie o wydanie wyroku łącznego nie może ponownie rozstrzygać kwestii prawomocnie rozstrzygniętych w podlegających łączeniu wyrokach, nie może "modyfikować" orzeczeń o karach zawartych w łączonych wyrokach ani też dokonywać zmian dotyczących zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet poszczególnych kar. Oznaczałoby to bowiem niedopuszczalną korektę prawomocnego orzeczenia zawartego w wyroku stanowiącym podstawę wyroku łącznego”* LEX nr 104410, Prok.i Pr.-wkł. 2004/5/13. W podobnym tonie Sąd Najwyższy wypowiedział się w wyroku z dnia 22 marca 2007 r., sygn. akt V KK 188/06 ( LEX nr 260697).

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

r.g.